

[Domovská Stránka](#) > [Rodinné Veci a Dedenie](#) > [Únosy detí rodičmi](#)

Únosy detí rodičmi

Ste medzinárodný pár s deťmi a ste v súčasnosti v procese rozluky? Možno sa chcete vrátiť do svojej domovskej krajiny a zobrať vaše dieťa so sebou. Ak tak však urobíte bez súhlasu druhého rodiča alebo súdu, môžete porušiť zákon.

Zistite, čo je zákonné a čo robiť, ak vaše dieťa uniesol druhý rodič.

Ak bolo dieťa neoprávnene premiestnené alebo je neoprávnene zadržované v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom dieťa malo obvyklý pobyt pred únosom, uplatňuje sa [Haagsky dohovor z roku 1980](#) doplnený kapitolami III a IV [nariadenia Brusel IIb](#).

Ako pomáhajú predpisy EÚ zabrániť únosom detí?

Súd v krajine, v ktorej malo dieťa svoj obvyklý pobyt pred únosom, zostáva zodpovedný za otázky týkajúce sa rodičovských práv a povinností, ako je opatrovnícke právo a právo styku, a to až do vyriešenia prípadu únosu. Tak sa predíde tomu, aby rodičia unášali svoje deti v nádeji, že získajú priaznivejšie rozhodnutie pred súdom vo svojom vlastnom štáte.

Ako môže získať rodič unesené dieťa späť?

Vo všetkých krajinách EÚ existujú [ústredné orgány](#) na pomoc rodičom, ktorí sú obeťmi cezhraničných únosov detí. Existuje možnosť začať konanie na návrat dieťaťa. V tomto prípade musí súd rozhodnúť vo veci do šiestich týždňov od doručenia veci súdu. Súd by mal dieťaťu, ktoré dokáže formulovať svoje vlastné názory, dať príležitosť vyjadriť sa v konaní.

Môže súd krajiny, do ktorej bolo dieťa unesené, zamietnuť návrat dieťaťa?

Súd v krajine, do ktorej bolo dieťa unesené, môže namietat proti návratu dieťaťa iba:

- ak nedošlo k neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu (článok 3 [Haagskeho dohovoru z roku 1980](#)),
- ak rodič, ktorému bolo dieťa unesené, v čase únosu v skutočnosti nevykonával svoje opatrovnícke právo [článok 13 ods. 1 písm. a) [Haagskeho dohovoru z roku 1980](#)],
- ak existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by vystavil dieťa fyzickej alebo psychickej ujme [článok 13 ods. 1 písm. b) [Haagskeho dohovoru z roku 1980](#)]. Návratu dieťaťa však nemožno predísť, ak boli prijaté vhodné opatrenia na ochranu dieťaťa. Ak súd zistí, že k návratu dieťaťa by nemalo dôjsť, musí sa obrátiť na súd v krajine, z ktorej bolo dieťa unesené (článok 27 ods. 3 [nariadenia Brusel IIb](#)),
- ak dieťa namieta proti návratu (článok 13 ods. 2 [Haagskeho dohovoru z roku 1980](#)),
- ak by návrat nebol povolený podľa základných zásad dožadovaného štátu týkajúcich sa ochrany ľudských práv a základných slobôd (článok 20 [Haagskeho dohovoru z roku 1980](#)).

Súd v krajine, z ktorej bolo dieťa unesené, potom rozhodne o konečnom výsledku, pričom zohľadní dôkazy a odôvodnenie druhého súdu. Sudca musí takisto vypočúť dieťa a obidve strany.

Bude rozhodnutie súdu automaticky vykonateľné?

Konečné rozhodnutie súdu v krajine pôvodu je automaticky uznané a vykonateľné v inej krajine EÚ bez potreby vyhlásenia vykonateľnosti („zrušenie doložky vykonateľnosti“) za predpokladu, že sudca vydal príslušné osvedčenie stanovené v [nariadení Brusel IIb](#).

Praktická príručka na uplatňovanie nariadenia Brusel IIb sa nachádza na tejto stránke: [Publikácie EJS](#)

Súvisiace odkazy:

- [Nájdite ústredný orgán vo vašej krajine EÚ](#)
- [Príručka najlepších postupov](#) (243 Kb) - obsahuje informácie o vnútroštátnych správnych a súdnych postupoch týkajúcich sa konania o návrate dieťaťa.
- [Prečítajte si leták](#)

■ Posledná aktualizácia: 14/06/2023

Tieto stránky spravuje Európska komisia. Informácie na tejto stránke nemusia nevyhnutne vyjadrovať oficiálne stanovisko Európskej komisie. Komisia nenesie žiadnu zodpovednosť ani inak neručí za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Pokiaľ ide o pravidlá v oblasti autorských práv pre webové stránky EÚ, pozri právne upozornenie.